

Sổ Tay Sinh Hoạt ... 29

Tây Bắc, Hoa kỳ:

28 th. 11, 2009 – Nguyễn Công Thuần (Camas, WA):

1) Trước hết xin cảm ơn TH Trần Quốc Thái (vi thư ngày 7 tháng 5, 2009, có trích vào mục Thư từ Liên lạc trong bản tin này) đã nhìn thấy các sai sót trong bản tin số 28, mục Hình ảnh, phần III:

- Trang 83, Hình 65: ghi thiếu tên TH Trần Thị Loan Anh, đeo mắt kiếng trắng ngồi ngay sau chị Vương Văn An, kế chị Nguyễn Hàn Tý; phu quân TH Loan Anh đứng phía sau.

- Trang 84, Hình 71: Người đứng bên mặt là Nguyễn Anh Tuấn, không phải Bùi Văn Thành.

2) Đại hội Hợp mặt THDL năm 2009 tại miền đông Hoa kỳ (vùng thủ đô Hoa thịnh đốn) bắt đầu từ buổi sáng ngày 11 và kết thúc vào sáng ngày 17 tháng 10. Cả ngày 11, các tham dự viên đại hội đi viếng vùng thủ đô Hoa thịnh đốn. Buổi chiều tối là “tiệc tái ngộ”, đêm họp mặt chính thức, tại nhà hàng Harvest Moon ở Falls Church, Virginia. Có hơn 100 người tham dự. Có hàn huyên tâm sự, có tay bắt mặt mừng, có tường trình báo cáo sinh hoạt các nơi. Ngoài phần lớn tham dự viên là các thân hữu ở Hoa kỳ, có 5 thân hữu từ Gia nã đại, 1 từ Pháp, và 1 từ Úc.

Từ ngày 12 đến 16 tháng 10, có 35 người đi tour du ngoạn bằng xe buýt, khởi hành từ khách sạn Marriott Airport Hotel (Virginia) và sẽ trở về kết thúc tại đây. Tour này dừng lại và thăm viếng Philadelphia, rồi New York City, trong 2 ngày. Sau đó, ghé thăm trường Võ bị West Point (phí bắc New York) rồi qua Boston. (Xin mời đọc bài tùy bút của TH Trịnh Gia Mỹ và bài ký sự của TH Phạm Hữu Bình trong bản tin này.)

Chiều tối ngày 15, tiệc chia tay là bữa ăn buffet ở một nhà hàng Tàu ở Boston. Sáng hôm sau còn một bữa ăn sáng “chia tay” ở phòng ăn của

khách sạn Sheraton Wakefield, rồi sau đó, phần lớn các thân hữu lên xe buýt trở về Virginia, một số nhỏ (hình như 4 cặp) ở lại Boston.

Chiều tối ngày 16, xe buýt trở về tới Virginia, lại thêm một tiệc chia tay ở nhà hàng Viet Royal (trong trung tâm Eden), rồi những người ở địa phương thì về nhà, người ở xa thì theo xe buýt về khách sạn Marriott Airport Hotel. Do đó, sáng hôm sau, 17 tháng 10, lại có một bữa ăn sáng ở khách sạn chia tay lần nữa.

Nói chung, đại hội họp mặt năm nay thành công, vì hầu như tất cả tham dự viên đều vui vẻ, thoải mái, và hài lòng, ...

3) Ngoài chương trình sinh hoạt chính thức nói trên của đại hội họp mặt THDL 2009 ở Virginia (do Ban tổ chức phụ trách), một số các thân hữu đã tự tổ chức những sinh hoạt bên lề.

a) Sinh hoạt bên lề có ý nghĩa nhất là ngày 10 tháng 10, nhiều thân hữu đã “hẹn hò” nhau đi viếng mộ bốn thân hữu đã nằm xuống vĩnh viễn ở

Viếng mộ cố TH Lê Chí Trường (Falls Church, VA)

vùng thủ đô Hoa thịnh đốn: Các TH Đỗ Trọng Phúc, Ngô Quý Thiệu, Trần Đình, và Lê Chí Trường. Ba cuộc thăm viếng trên (Các TH ĐT Phúc, NQ Thiệu, T Đình) có thân nhân gia đình các cố thân hữu cùng đến viếng mộ, riêng cuộc viếng mộ TH LC Trường không có người thân trong gia đình.

Viếng mộ cố TH Ngô Quý Thiều (Fairfax, VA)

Viếng mộ cố TH Trần Đình (Fairfax, VA)

Viếng mộ cố TH Đỗ Trọng Phúc (Suitland, MD)

b) Sinh hoạt bên lễ thứ nhì là tối ngày 10 đó, sau cuộc viếng mộ, nội tướng cố TH Đỗ Trọng Phúc và vợ chồng người con trai Đỗ Trọng Thắng, đã mời tất cả các thân hữu có mặt ở vùng thủ đô HTĐ trong ngày đó, đến dự một buổi họp mặt thân tình tại nhà riêng, ở vùng Darnestown, Maryland, khoảng 30 dặm phía tây bắc DC.

Buổi họp mặt này coi như “tiền hội ngộ” của đại hội ngày hôm sau. Gia chủ đã cho ăn uống ngon lành no say, lại được nói cười tự do thoải mái, được xem lại một vài hình ảnh xưa cũ của THDL, nhất là khi TH ĐT Phúc còn sống. Hôm đó có chừng 70-80 người tham dự, kể cả người nhà, trong khi ngôi nhà này có thể tiếp đón khoảng 150-200 người. (Hẹn lần sau chị Phúc và vợ chồng Thắng & KimAnh nhé!)

c) Sau khi chia tay tới 15 tháng 10 ở Boston, một vài thân hữu đi qua thăm viếng Montreal Canada. Chiều tối ngày 18 tháng 10, vợ chồng TH Trương Sỹ Thực và Khánh Hoài đã tổ chức một buổi họp mặt tại nhà, gồm hầu hết các thân hữu ở vùng Montreal và 4 cặp thân hữu từ Mỹ qua, đến gặp nhau, thăm hỏi và “nhìn ngắm dung nhan” của nhau. Xin tặng cặp vợ chồng này một đóa hoa hồng vì đã hết lòng với bạn bè: TH TS Thực vừa từ Virginia bay về ngày hôm trước, 17 tháng 10, sau bữa ăn sáng chia tay sau cùng của đại hội họp mặt THDL 2009 miền đông, tại Marriott Airport Hotel; còn nội tướng TH TS Thực là Khánh Hoài

thì bị gãy chân phải bó bột 3 tháng rồi, hôm đó hầy còn đi cà nhắc. Buổi họp mặt này có khoảng 40-50 người, nhưng đặc biệt nhất hôm đó là TH Niên trưởng Võ Văn Nhung (gần 90 tuổi) đã mang theo cây đàn kìm và biểu diễn cho mọi người nghe bài tập đàn kìm vừa học. Không khí thân tình vui nhộn ấm áp, trong khi bên ngoài nhiệt độ ở Montreal đêm đó đã xuống tới gần không độ C.

d) Vợ chồng TH Phạm Hữu Bình, sau khi chia tay lần chót ở Virginia, đã chạy xuống phía Nam, đi vòng quanh Florida, vừa đi du ngoạn ngắm cảnh, vừa tìm gặp thăm một vài bạn bè thân thiết cũ, trong đó có ít nhất là hai thân hữu mấy chục năm rồi chưa gặp nhau lại. Xin mời quý thân hữu đọc bài ký sự của TH PH Bình trong bản tin này.

e) Ngày 9 tháng 10, trước ngày đi viếng mộ (10 th.10), một số thân hữu từ xa đã đến vùng DC, và được anh chị TH Hoàng Thế Hùng [& Ngô Quý Thùy Dương] mời dự họp mặt “mini” tại nhà riêng ở Annandale VA.

Nhà TH HT Hùng (Annandale, VA): “Khổ chủ” HT Hùng là người đứng bên mặt.

Sang tới Montreal, ngày 17 th.10, một số thân hữu cũng họp mặt mini ở nhà riêng TH Nguyễn Thị Thảo.

Nhà TH NT Thảo, Laval (Montreal): NT các TH HG Thụy, HM Cần, TH NT Thảo, NTHH NC Thuận

Rồi sau khi mọi cuộc đi chơi kết thúc, trước khi bay trở về nhà, một số thân hữu miền Tây đã ghé thăm anh chị TH Hồ Văn Phong ở Foxboro (ngoại ô Boston) MA.

Nhà TH HV Phong (Foxboro, MA): Các TH HG Thụy, NH Tiên, NC Thuận, HV Phong

4) Từ đại hội năm nay (2009), nhiều thân hữu đã lên tiếng đề nghị, kêu gọi, khuyến khích TH Hà Như Nga đứng ra tổ chức đại hội 2010 tại Florida. Có nhiều thân hữu xung phong tiếp sức. TH HN Nga hứa khi về lại Florida sẽ “nghiên cứu”, phối hợp các thân hữu khác ở Florida, và sẽ chính thức lên tiếng sau. Đại khái sẽ họp mặt khoảng cuối tháng 7, đầu tháng 8, 2010; chừng 2-3 ngày ở đất liền (tập trung và xuất phát tại Miami), và 5-7 ngày lên cruise đi Bahamas hay Carribeans. Xin các anh chị kiên nhẫn chờ tin giờ chót.

Đông Bắc, Hoa kỳ:

31 th.1, 2009 – Hoàng Thế Hùng (Annandale, VA) : Tâm sự

... Cháu đã nhận được mail của Chú mấy bữa nay nhưng vì lu bu công việc thành ra hôm nay cháu mới mail trả lời cho Chú được. Chú nói rất đúng các chú lập ra THDL để mỗi năm mình có dịp họp mặt đi chơi với nhau cùng hàn huyên tâm sự về những ngày tháng đã qua rất là hay, nhưng quan trọng là mình có thì giờ và có còn đủ sức khỏe để đi hay không phải không Chú, thành ra ngày nào mình còn đi được là mình nên tham dự không có sau này lại hối tiếc thì đã muộn. Cháu cũng đã nghĩ đến điều này thành ra hai năm nữa khi đến tuổi về hưu, chắc cháu sẽ có nhiều thì giờ hơn, hi vọng cháu sẽ tham dự đều đều với mọi người.

... Thấy Chú than đã về hưu không đi làm nhưng lại càng bận rộn và có quá ít thì giờ để làm những công việc mình muốn làm. Theo cháu nghĩ thì đâu có gì lạ, bởi vì tuy Chú mang danh là về hưu nhưng thật ra thì Chú có về hưu đâu mà Chú chỉ làm ở nhà không ăn lương mà thôi, nội việc Chú phải lo liên lạc với mọi người để thu thập bài vở, tin tức để lo cho tập san Thân Hữu Điện Lực mỗi ngày một phong phú hơn thì đương nhiên là Chú phải bận rộn rồi còn hơn là đi làm nữa. Nhưng cái hay ở đây là các chú có khả năng và nhất là thiện chí làm việc. Chứ như cháu đây khi đến tuổi về hưu chắc là cháu vẫn phải đi làm lai rai, bởi vì nếu ở nhà mà cứ đi ra đi vô không biết làm gì chắc là cháu điên mất.

... Anh em chúng cháu xin cảm ơn Chú về ý kiến của Chú là mời những người bạn cũ của ba cháu khi về DC họp mặt sẽ ra thăm mộ của ba cháu. Cháu nghĩ nếu ba cháu biết được chắc sẽ vui vì những người bạn xa xưa vẫn còn nghĩ đến mình, xin Chú cứ liên lạc với mọi người còn vấn đề di chuyển nếu cần thì anh em tụi cháu sẽ lo đón rước mọi người. Cháu cũng đã liên lạc với Thương hi vọng đến ngày đó nếu không có gì trở ngại thì Thương sẽ về để họp mặt còn Thuyết thì cũng ở gần đây thôi Chú ạ.

Cách đây hai ba tuần Chú Huân và Ông Phát có liên lạc nói cháu gửi cho Ông Phát mấy tấm hình của ba cháu, cháu không biết để làm gì nhưng cháu cũng đã gửi rồi. Cũng vì vậy tự nhiên cháu chợt nhớ đến cô em dâu của Thùy Dương là Trâm vợ của Thắng, cách đây khoảng hai năm tự nhiên Trâm đã viết về ông bố chồng của mình để gửi đến cho mọi

người đọc. Điều làm cho cháu lúc bấy giờ khi đọc những cảm nghĩ này rất lấy làm cảm động là tất cả anh em trong gia đình, dù là con ruột hoặc con dâu hay con rể ai cũng thương mến và kính nể người CHA mà suốt một cuộc đời chỉ biết hy sinh lo cho vợ con rồi mới nghĩ đến bản thân mình. Nhưng thương thì thương cũng chỉ để trong lòng mà thôi chứ chưa ai có được ý nghĩ viết ra những điều này để tâm sự với mọi người về người cha đáng kính của mình, điều làm cháu cảm động hơn nữa là cô em dâu này khi qua Mỹ lúc đó mới có mười tuổi thành ra cách sống của cô nửa Mỹ nửa Việt. Sở dĩ cháu nói vậy vì tính của cô rất là bộc trực nghĩ làm sao là nói làm vậy chứ không có kiểu cách, ý tứ như mấy cô gái Việt nam thuần túy, nhưng khi lấy chồng đã theo chồng ở chung với bố chồng và em chồng (vì lúc đó Linh cô em út của Thùy Dương đi vượt biên chung với ba cháu) rất là có hiếu với bố chồng cùng lo mọi việc trong gia đình chồng, luôn giúp đỡ mọi người khi cần đến không bao giờ tỏ vẻ khó chịu. Cháu nghĩ có lẽ vì ba cháu đã ở chung với vợ chồng của Trâm từ lúc đầu cho đến lúc mất thành ra cô đã có rất nhiều kỷ niệm đối với bố chồng mình... Nên hôm nay cháu muốn gửi đến Chú để Chú cùng đọc với cháu xem sao.

Fri, 21 Dec 2007

Another Christmas is coming and today I thought about our Dad so I wrote this in memory of him and Má. Just want to share with you all so we can remember them together. Sorry I don't know much about Má so I can't write about her in details. Perhaps some of the info were wrong... I just wrote from what I knew and remembered.

Xin phép mọi người cho Trâm tâm tình một chút về người Ba chồng của mình.

Ba đi học tập ở ngoài Bắc rồi bắt tin luôn. Sau đó gia đình nhận được tin là *he* đã chết trong trại cải tạo và đã làm đám tang cho *him* tuy không có cái xác gì hết. Vài năm sau có lần cô con gái áp út đang ngồi trong nhà thì có người gõ cửa. Cô ta ra mở cửa gặp một ông kia và hỏi : "*ông muốn kiếm ai?*" Ông ta ngهن ngào trả lời : "*Nga, ba nè con... bộ con nhìn không ra ba sao?*" Cô ta vẫn bán tín bán nghi bởi vì lúc *he* đi học tập thì cô ta còn nhỏ, thêm vào thời gian sống cực khổ đã làm cho ông ta nhìn rất già và không còn tóc nữa. Cô chạy vào nhà kêu Má ra... bà ta chạy ra thấy mặt chồng là té xỉu!!! Có ai ngờ người chết lại có thể sống lại đâu.

Vợ chồng đoàn tụ được vài năm thì Má phải lo cho *him* vượt biên bởi vì đời sống ở đó không có tương lai gì hết cho người lính ngụy. Bởi anh Hai còn đi học tập chưa về nên Má quyết định ở lại Việt nam để tiếp tục nuôi *him* và lau nước mắt tiễn người chồng vừa đoàn tụ và đứa con út đi vượt biên. Vì chỉ đủ tiền lo cho một người đi thôi, Ba phải năn nỉ chủ tàu cho đứa em út chín tuổi đi theo và nó sẽ ngồi trong lòng để khỏi mất chỗ người khác. Lênh đênh trên mặt biển mấy ngày trời vừa đói, vừa khát, vừa mệt. Thuyền họ đã bị cướp hai lần nhưng may sao không ai bị giết hoặc hãm hiếp. Tội hải tặc còn chút lương tâm nên sau khi cướp xong thì cho thêm đồ ăn và nước uống để thuyền đi tiếp tục. *Finally* thuyền thấy được bến và mọi người mừng rỡ nhào qua coi... nhưng hồi ôi vì vậy mà chiếc thuyền bị lật xuống. Ba tuy biết bơi nhưng vì đứa con ngồi trong lòng mấy ngày trời đã làm chân bị tê cứng! May sao lúc đó có những thanh niên thấy hai cha con đang lặn hụp và họ bơi tới cứu đưa đến bờ.

Đời sống cực khổ trên đảo rồi cũng qua và sau đó họ được những người con lớn ở bên Mỹ bảo lãnh sang. Tuy Ba đã lớn tuổi nhưng vì có chí muốn lo cho Má và các con còn lại bên Việt nam nên Ba đã liên lạc lại với những người bạn Mỹ cũ lúc Ba trong Quân đội ở Truyền tin trước đó. Họ đã giới thiệu cho Ba làm *temporary* trong *Post Office* và một thời gian sau nhờ sự siêng năng nỗ lực họ đã mượn ông ta vào *permanent* làm *Budget Analyst*. Với số tuổi ngoài 60 và mới sang mấy năm, đó là *big accomplishment* của Ba. Trong thời gian đó tuần nào Ba cũng viết thư cho Má... hai vợ chồng già nhưng lời thư rất là tình tứ. Ba để dành hết những lá thư của Má & *clip them all together* để trong hộp tủ. Ba cũng làm giấy tờ bảo lãnh cho Má và đứa con gái áp út sang. Đứa em út bây giờ chỉ còn những dòng chữ của Má để mừng tượng đến hình ảnh của bà ta! Nó đọc tiếng Việt không rành nên nhiều khi nhờ Trâm đọc và giải thích dùm (đúng là thăng chột dẫn thăng mù đi).

Ba lúc nào cũng nhớ đến Má nên đã mua một cái máy may để dành sẵn đó. Cả *bank account* và *credit card* ông ta cũng bỏ tên bà vào (tui không hiểu *how he did it* nữa) và *she* thường có rất nhiều *spam mail* và *advertisement* gửi tới! *Finally*, tòa đại sứ báo tin cho biết là họ đã *approve* giấy tờ bảo lãnh cho họ sang định cư. *He* rất mừng vì vợ chồng sắp được đoàn tụ sau 10 năm xa cách.

Ngày hôm đó là thứ bảy giống như mọi ngày thứ bảy khác. Lúc đó Trâm đang ngồi trong nhà bếp tán dóc với anh Thắng. Đột nhiên thấy chị Dương bước vào mà nước mắt ràn rụa. Tội này hỏi chị có chuyện gì mà sao khóc vậy... chị cứ nắc nhen không nói nên lời, vợ chồng mình đình ninh là chị đã gây lộn với chồng và kêu chị *calm down* rồi nói chuyện cho rõ ràng. Chị móc trong bóp ra giấy tờ và đưa cho anh Thắng đọc. Giấy đó là *telegram* của đứa em gái viết với dòng chữ: "*Má vừa mất. Làm ơn gửi tiền gấp về lo việc ma chay.*"

Sự việc quá bất ngờ làm anh Thắng không biết là tin thật hay tin giả bởi vì thông thường gia đình bên đó chỉ liên lạc đến nhà anh Thắng thì tại sao hôm nay lại gửi *telegram* đến nhà người chị? Hai chị em bước vào phòng của Ba... khi thấy đứa con gái lớn nước mắt ròn ròn ông ta & vợ chồng Thắng & Trâm hỏi "*chuyện gì vậy? bộ con gây gổ với chồng sao?*" cô ta khóc rống lên và bị Ba nạt "*nín, nói cho Ba biết chuyện gì đã xảy ra.*" Lúc đó anh Thắng chìa giấy *telegram* ra... và Trâm lật đật chạy ra đằng sau để đỡ trong trường hợp *he* bị cú *shock* rồi té xỉu.

Đọc xong Ba lặng thinh và chỉ ngồi xuống giường! Nhìn tướng ông lúc đó thật là tội nghiệp, sau đó anh Thắng chở Ba ra chợ đánh fax về Việt nam để *confirm* câu chuyện. Thì ra Má đã bị *stroke* đúng trong ngày sinh nhật của mình lúc hai mẹ con đang ngủ trưa với nhau. Đám ma đã được cử hành bên Việt nam và các con và dâu rể bên này cũng chịu tang. Vài ngày sau đám tang thì gia đình nhận được lá thư cuối cùng Má viết cho Ba. Trong lá thư có kèm theo giấy xuất cảnh và hình của *her* chụp, với những lời nói trông mong đến ngày đoàn tụ của hai vợ chồng già đã bị xa cách hai lần! Đọc dòng chữ của người vợ hiền mà ông ta rơi nước mắt.

Lần này chắc họ không còn may mắn như lần trước để người chết có thể sống lại và gặp được nhau. Cái bàn máy may Ba mua và để dành 10 năm cho người vợ...rất cuộc nó không bao giờ được dùng tới. Mấy tháng sau đứa em gái sang và có đem theo tro *her* qua và *he* đã làm bàn thờ cho Má trong nhà tụi này. *He* đốt đèn cây cho Má 24/24... nhiều lúc nửa đêm thức dậy Trâm thấy *he* đi đốt đèn cây trên bàn thờ cho *her*. Vào năm 1998 Ba qua đời, các con đã đem hũ tro chôn chung vào quan tài với *him* để hai người *finally* có thể ở gần nhau mãi mãi!!!

Chú Thuần, đây là tất cả những tâm tình của cô em dâu bà xã cháu đã nghĩ đến ông bố chồng, cháu viết đúng như Trâm viết những chữ tiếng Anh cháu nghĩ tại Trâm không biết viết tiếng Việt thế nào cho xuôi nên đã chêm tiếng Anh vào. Cháu cũng không hiểu tại sao hôm nay cháu lại có thể ngồi viết cho chú nhiều như thế này nữa, có lẽ là khi thấy chú có ý kiến mời mọi người đi viếng mộ Ba của tụi cháu thành ra cháu cảm thấy gần gũi với Chú nên đã tâm sự nhiều như vậy...

9 th.2, 2009 – Nguyễn Công Thuần (Camas, WA):
Tâm sự - Hồi âm HT Hùng

Hùng thân, Đọc thư này của Hùng hơn 1 tuần nay mà bị quá sức lu bu thành ra chưa hồi âm được. Tháng trước, 2 THDL qua đời, một ở Úc (TH Khúc Vượng), một ở Pháp (TH Nguyễn Trung Trinh, cựu TGD Điện lực, cựu Chủ tịch HĐQT/CDV), và trong 1 tuần qua thêm 2 THDL nữa đi theo ông bà, cả hai cùng tuổi với tôi (Canh Thìn 1940), cả hai cùng học Trung học một lứa với tôi, nhưng cả hai ra trường Phú thọ sau tôi 1 năm. Một người ở Minnesota, TH Nguyễn Trọng Cảnh, trước 75 làm ở Nha Tiếp vận, dưới quyền ông già ba của Thùy Dương, còn một người ở Florida, TH Nguyễn Ngọc Cương, làm cho Điện lực 2-3 năm gì đó rồi động viên, sau về dạy ở trường Võ bị Đà Lạt. Tụi tôi bận bù đầu, thông báo, lập danh sách đóng góp phân ưu, order vòng hoa, phúng điếu, cảm tạ, ...

Bữa nay cố gắng viết cho Hùng chứ để lâu nữa thì lại bận chuyện khác.

Cám ơn Hùng đã... tâm sự! Thật ra, trước năm 75 tôi không có thân với ông già, vì không có dịp làm việc chung. Chỉ quen biết từ trong trường Phú thọ rồi ra đi làm. Nhưng đến sau 75, vào tù cùng trại Long thành, rồi sau về cùng làm việc ở tổ hợp... thì lúc đó mới thân. Ông già lớn hơn tôi hơn một

con giáp, tụi này coi mấy ông như là những đàn anh lớn từ lúc còn đi học. Có nhiều kỷ niệm cay đắng với nhau từ xã hội xung quanh, ông già với tôi càng ngày càng quý mến và tin cậy nhau, điều này lúc ở tổ hợp có Thương và Thuyết biết rõ. Ngày ông già ôm bé Linh đi vượt biên, lần đầu không được, ông kể chuyện ngồi đọc báo Tàu mà cảm ngược, tụi tôi cười muốn bể bụng. Rồi lần sau đi được, cả tổ hợp tụi tôi phải ngồi lại "học tập" vừa kết tội người đi, vừa canh chừng những người còn lại.

Sang tới đây, tôi lên làm việc ở New York, cũng miền đông, tôi liên lạc được các đàn anh cùng lớp với ông già (NĐ Huấn, ĐT Phúc, NX Giếm, ...) rồi ít lâu sau thì tụi này tổ chức họp mặt. Đó là khởi đầu của sinh hoạt THDL... Thú thật hồi xưa ở VN, tôi không biết là Hùng cũng làm cho Điện lực, tưởng là chỉ có Thùy Dương thôi. Do đó mà danh sách THDLVNHN những năm đầu có tên Thùy Dương mà không có tên Hùng. Về sau, ai đó, hình như ô Huấn, cho tôi hay là Hùng cũng làm Điện lực, do đó mà danh sách THDL đổi tên Thùy Dương qua tên Hùng. (Một cặp vợ chồng cùng là THDL thì ghi tên ông chồng thôi.)

... Cái thư của Trâm hay lắm, Hùng hồi giùm Trâm cho phép phổ biến trên bản tin THDL số 29 sắp tới nhé. Nhân tiện, xin nhắc Hùng vài chi tiết:

1) Trong thư Trâm viết ông già mất năm 1997, không đúng. Ông già mất ngày 16 tháng 3, 1998. Sắp đến ngày giỗ rồi đấy. Tháng 7 năm 1998 đó là họp mặt THDL tại DC.

2) Hùng xem lại xem trên bàn thờ ông già có đủ bộ bản tin THDL từ số 1 đến 28 không? Trước khi ông già mất khoảng 2-3 tháng, nhân dịp họp ban tổ chức cho đại hội THDL 1998 ở DC, ông già có nhờ tôi tìm copy lại mấy số cũ cho đủ bộ. Hùng xem nếu thiếu cuốn nào, số mấy, thì cho tôi hay.

3) Vụ đi thăm mộ ông già, thế nào tôi cũng đi. Nhưng sẽ phải phối hợp ngày giờ với ban tổ chức đại hội THDL (ôô NV Di, NV Toại, LT Tuyển...), và tôi sẽ rủ hay lập một phái đoàn cùng đi. Nếu tôi nhớ không lầm thì mộ ông già nằm ở nghĩa địa gì trên đường Bradford (?), bên ngoài belt 495, phải không?

Thăm Hùng và Thùy Dương. Chúc Thùy Dương phục hồi sức khỏe nhanh chóng để còn ... đi chơi! Cho tôi gửi lời thăm gia đình cháu Hiền...

Nam Cali, Hoa kỳ:

20 th.1, 2009 – Phạm Long Thượng (Nam Cali, CA) : Tất Niên Nam Cali.

Chúa nhật vừa qua 01/18/2009, Nam Cali đã tổ chức Họp mặt Tất niên năm Mậu Tý. Tham dự có tất cả 68 TH và một vị khách phương xa là Thầy Hồ Tấn Phát đến từ Portland (Oregon), tại nhà hàng KING HARBOR thuộc thành phố Garden Grove.

11.00 AM anh chị em TH đã lần lượt tới. 12.15 PM khai mạc. Trước tiên TH Nguyễn Văn Dậu thay mặt Ban Tổ chức ngỏ lời cảm ơn Thầy Phát cùng tất cả TH đã đến tham dự buổi họp mặt Tất niên. Tiếp theo TH Phạm Long Thượng đã giới thiệu thêm các TH mới tham dự lần đầu, gồm:

- Phan văn Nho, lúc trước làm việc tại Sở Điện hóa Nông thôn (Nha Địa phương), cùng đi với phu nhân.

- Trần Thị Phụng, lúc trước làm việc tại Nha Tài chánh, cùng đi với phu quân.

Xen kẽ trong phần ẩm thực là tiết mục xổ số lấy hên. Đặc biệt Thầy Phát đã tặng cho TH Nam Cali một ổ bánh để chào mừng buổi họp mặt Tất niên. Cuối chương trình là màn trình diễn nhạc thánh phòng do TH Điện câu Huỳnh Nhân Hậu vừa

đàn vừa trình diễn những bài về mùa Xuân và tình ca rất xuất sắc... Sau đó TH Trương Công Nghĩa tham gia hát một bản tình ca...

Họp mặt Tất niên đã kết thúc bằng màn chụp hình lưu niệm chung. Các TH Trần Văn Tỷ và Lư Khải Minh sẽ gửi cho các anh những tấm hình này.

6 th.2, 2009 – Lư Khải Minh (Nam Cali, CA) : Tất Niên THDL Nam Cali 2009.

Xin cùng chia sẻ hình ảnh tiệc họp mặt tất niên năm Kỷ Sửu trưa ngày 01-18-2009 của THDL vùng Nam Cali tại nhà hàng King Harbor Seafood, thành phố Garden Grove.

Anh Dậu đọc diễn văn khai mạc buổi tiệc, anh Thượng tổng kết tỉ mỉ những sự kiện xảy ra trong năm... với đông đảo THDL tham dự trong không khí vui nhộn của tết xuân, trên bàn có cái bánh cake thật lớn do Thầy Phát chúc tặng, bên cạnh tràn ngập nhiều quà thưởng rút thăm, ngoài ra, rất mừng được gặp lại anh chị Nguyễn Đình Bá, đã hồi phục sau kỳ tai nạn đáng kể.

Thân chúc quý THDL: Bình an, may mắn, khỏe đẹp, vạn sự như ý !!!

Bắc Cali, Hoa kỳ:

22 th.11, 2009 – Nguyễn Trọng Dũng (Bắc Cali, CA) :

Giống như hầu hết những địa phương khác, đã được các đại diện báo cáo trước Đại hội Họp mặt THDL-VNHN 2009 ở Virginia, sinh hoạt của THDL Bắc Cali trong thời gian 12 tháng vừa qua cũng rất ềo ượt.

Sau khi hoàn tất Đại hội Họp mặt 2008 tại San Jose, chúng tôi đã họp mặt đúc kết vào ngày 22 tháng 11, 2008 với gần 40 thân hữu tham dự. Đó là lần duy nhất họp mặt tương đối đông đủ. Còn một vài buổi gặp gỡ nữa, khi có thân hữu phương xa đến thăm, vì lý do này lý do khác, chỉ trong vòng thu hẹp. Đó là những chuyến viếng thăm của :

- Thân hữu Tôn Thất Uẩn đến từ Luân Đôn, Vương quốc Anh (tháng 3)

- Thân hữu Phạm Huy Thịnh đến từ Montréal, Canada (tháng 4)

- Thân hữu Nguyễn Văn Thông đến từ Washington State và thân hữu Nguyễn Thị Bạch Phượng đến từ Virginia (tháng 6).

TH Tôn Thất Uẩn đến San Jose. ACTH Ng Hàn Tý (bên mặt), và TH NT Dzũng (bên trái).

- Thân hữu Nguyễn Xuân Mỹ đến từ Houston, Texas (tháng 11).

Trong năm vừa qua, THDLVNHN khắp nơi đã lác đác có vài người ra đi, nhưng trường hợp của chị Nguyễn Thị Bạch Vân thật đáng thương tâm. Chị ra đi đột ngột lúc nào không ai hay biết, lặng lẽ cô đơn không người thân kề cận. Hai ngày

sau cảnh sát mới tìm ra thân nhân của chị, mà một phần cũng nhờ có Bản tin THDL.

Như được kể trong bài “Những Người Vừa Mất” (trong số bản tin 29 này), tôi là một trong những người được sở Cảnh sát gọi thông báo. Khi phát giác chị Vân chết không ai hay biết trong căn apartment độc thân, họ tìm thấy trong nhà có một bao thơ do tôi gửi Bản Tin THDL cho chị. Nhìn vào tên người gửi, cùng họ Nguyễn, cảnh sát nghĩ tôi là bà con. Từ địa chỉ họ truy ra số phone của tôi, gọi báo tin. Thoạt đầu họ chỉ hỏi mơ hồ “*Anh có quen biết ai tên là Vân không?*”, thấy tôi ngập ngừng họ nói thêm “*Bà ta cư ngụ ở San Jose.*” Tôi vẫn không nghĩ ra ai, chuyện gì, mà lại liên quan tới cảnh sát. Tôi trả lời “*Có, tôi có quen 2 người tên Vân ở vùng này*”, và yêu cầu họ cho biết thêm chi tiết. Họ hỏi tôi “*Bà này 70 tuổi. Gần đây anh có gửi cho bà ta 1 cuốn tạp chí nào màu green không?*” Tôi sực nhớ ra

Bản tin số 28, có nền bìa màu xanh lá cây, rồi từ đó tôi nghĩ ra người cảnh sát muốn nói với tôi là chị Bạch Vân. Tôi xác nhận “*Có*”, lúc đó họ mới báo tin “*Bà ta mất rồi!*” và yêu cầu tôi giúp tìm thân nhân của chị.

Sau khi tôi thông báo, thân hữu Bắc Cali đã cùng nhau bàn tính xin lễ cầu siêu “thất tuần” cho chị Vân theo nghi thức Phật giáo tại chùa Liễu Quán ở San Jose để linh hồn chị sớm được siêu thoát, trong khi phân xác chờ thân nhân từ xa mới đến làm lễ hỏa táng cho chị (1 tháng sau).

Chuyện này cùng với cuộc thăm viếng mộ các thân hữu đã nằm xuống tại vùng thủ đô Washington DC do những thân hữu tham dự Đại hội Hợp mặt 2009 tổ chức đã nói lên tình cảm quý báu của Thân hữu Điện lực Việt nam Hải ngoại giữa những người tha hương như chúng ta.

Gia nã đại:

8 th.12, 2008 – Nguyễn Thị Thảo (Montreal, QC, Canada): Báo cáo sinh hoạt THDL Montreal

... Chiều thứ bảy 06-12-08 có tất cả 26 thân hữu DL Montreal họp mặt tiệc tất niên được tổ chức ở nhà anh chị Nguyễn Văn Thích ở Brossard! Theo thông lệ hàng năm, tiệc tất niên lúc nào cũng tổ chức vào dịp Tết Việt nam, vào cuối tháng 01 hoặc đầu tháng 02 của năm mới, nhưng năm nay tiệc họp mặt được tổ chức sớm hơn thường lệ vì anh chị Hoàng Mạnh Cần sẽ đi vắng xa vào cuối tháng 12 năm nay và sẽ trở lại Canada vào cuối tháng Giêng. Chị Thích sợ rằng vào đầu tháng 02, Montreal hay có những trận bão tuyết, sự đi lại rất khó khăn, bất tiện, nên tổ chức sớm trong lúc này trời chưa lạnh lắm, không có tuyết rơi, như vậy hy vọng có đông đủ các thân hữu tham dự buổi họp mặt tất niên này!

Theo dự tính nếu có đông đủ thân hữu Montréal thì sẽ có 36 người tham dự tất cả, nhưng lúc chị Thích điện thoại mời thì có 10 người vắng mặt vì bận đi xa... Đặc biệt tối nay có sự hiện diện của Ông Bà Võ Văn Nhung và Ông Bà Bùi Tiến Rững...

Năm nay chị Thích tỏ ý muốn tổ chức ở nhà anh chị để các anh chị thân hữu có dịp gặp nhau “đầu lảo” lâu hơn là họp mặt ở nhà hàng! Anh chị Thích cũng chuẩn bị sẵn một bản “Bầu cua cá cọp” ở dưới *Sous Sol*! Anh Cần cũng mang đến giàn máy Karaoke để các anh chị có dịp trở thành ca sĩ, phổ biến giọng “oanh vàng” được cất kỹ từ bấy lâu nay và có thể sẽ trở thành ca sĩ nòng cốt của nhóm DL

Montreal! ...

Ngồi: Các TH NH Nhon, TV Quang, PV Quan, HM Cần; **Đứng:** TH NV Thích, anh PT Tài (PQTH NT Thảo), NV Rong, ?, KT Khải, VV Nhung, BT Rững, ?, TA Kiệt, LH Hoàng

(Trong lúc các chị tụ họp ở nhà bếp để bày các thức ăn ra đĩa bàn, các chị nói với Em: “*Thảo ơi, Tui vừa cầm cuốn bản tin, lật vài trang, thấy bài viết của Thảo có cái tựa hấp dẫn quá “Sắc hoa màu nhớ”, Tui đọc liền bài của cô Thảo trước nhất đó!*” Chị Cần, chị Ngọc Sáng, chị Thích: “*Tui cũng vậy, khi nào có bài viết của cô Thảo là Tui đọc liền trước tiên!*” ... Ông Rong có điện thoại nói với Em: “*Cô Thảo ơi, bà xã của tôi đọc bài viết của cô, bà xã tôi khen cô viết bài rất cảm động, không ngờ cô Thảo viết rất tình cảm!*”)

Sau khi bày các món dessert trên bàn, chị Thích có làm thạch hình ông Phật rất đẹp, bày trên

một cái đĩa bàn to, các anh đề nghị nhờ Thầy Nhung cắt bánh, anh Cần đứng trên ghế nhắm tới nhắm lui rất lâu mà chưa chụp được, Thầy Nhung nhìn anh Cần chờ đợi, các chị liền nói: “Trời ơi, anh Cần bấm nhanh đi, Thầy Nhung cầm con dao này giờ mỗi tay rồi, này giờ đứng chờ lâu quá chân đã rụng rồi! Anh Cần nghiêng người để rón lấy đầy đủ hình ảnh của mọi người! Bỗng cái ghế chạy đi vì sàn nhà trơn quá, anh Cần té xuống đất một cái “rầm”, ai nấy liền chạy lại đỡ anh Cần ngồi dậy, hỏi han tới tấp xem anh có bị đau ở chỗ nào không?

Ngồi: NT các TH NV Thích, VV Nhung, HM Cần, BT Rưng; **Đứng:** NTTH TA Kiệt, các TH HT Mai, NT Thảo, NT các TH NH Nhon, TV Quang, PV Quan, TH NTN Sáng

Lúc đó các chị la lên: “*Thôi đừng có chụp hình gì nữa hết, mọi người bắt đầu lấy dessert ăn đi.*” Sau khi tất cả mọi người thưởng thức các món dessert, chị Thích hỏi Em là rú mọi người xuống Sous Sol chơi “Bầu cua cá cọp” hay là chơi ở trên này? Em nói với chị Thích là: “*Em thấy mọi người thích ngồi quây quần ở trên này hơn, vậy chị đem cái bàn Bầu cua cá cọp bày trên bàn ăn thì ấm cúng và vui hơn!*” Thế là chị Thích đem một đồng tiền 25 cent để ai muốn chơi thì đổi ra tiền xu mà chơi! Anh Cần đứng làm cái, các chị xúm nhau chơi một lúc thì giải tán! Các anh rú nhau ra phòng khách bắt đầu “đấu láo” chính trị, bán cãi về cuộc bầu cử trong tỉnh bang Quebec, rồi anh Kiệt đưa ra thắc mắc về tiền tệ xuống giá một cách thâm hại vì tình trạng khủng hoảng kinh tế, anh Quan có vẻ rất rành rẽ, cho biết tất cả tiền tệ của các nước xuống giá, nhưng chỉ có đồng tiền Yen của Nhật bản và tiền Sterling của Anh quốc thì lại đi lên!...

Em nhìn đồng hồ đã đúng 12 giờ đêm rồi, Em chạy vào nhà bếp nói với các chị là đã 12 giờ khuya rồi, phải đi về chứ! Lúc đó các chị mới đứng lên chuẩn bị sửa soạn đi về, mọi người lo gom góp đồ nghề đựng thức ăn lúc mang đến, bây giờ mỗi chị

đều có vài cái túi nylon nho nhỏ đựng thức ăn mang về, vì nhiều thức ăn quá, có món cari chay còn y nguyên một nồi to chưa có ăn đến! Tuy bắt đầu sửa soạn ra về hồi 12 giờ đêm, vậy mà còn xúm lại dặn dò bịn rịn mãi đến 12 giờ 30 mới bước ra khỏi cửa nhà để lên xe đi về!

18 th.6, 2009 – Nguyễn Thị Thảo (Montreal, QC, Canada): Báo cáo chuyến đi Montreal của Bác Phát

... Bác Phát đến Montreal hồi 12 giờ khuya thứ sáu 14-08, sáng thứ sáu Bác liền điện thoại cho Em nhưng Em đi làm không có nhà, Bác nói chuyện với anh Tài! Chiều thứ sáu, 5 giờ chiều anh Tài và Em đi đón chị Ngọc Sáng (làm trên Phòng Thảo chương với anh Phú và chị Yến), sau đó đi đón Bác Võ Văn Nhung. Bác gái bị cảm ho không đi được, vào nhà gặp bác gái ho nhiều, Em trở tài bác sĩ (loại bác sĩ không có học trường y khoa nên không có bằng cấp), Em nói với bác Nhung là Em đọc ở Internet cách trị bệnh ho trong 5 phút “trước khi đi ngủ lấy dầu nóng xoa dưới 2 bàn chân, xong rồi mang bít tất vào rồi đi ngủ, 5 phút sau sẽ hết ho liền”, chính các bác sĩ Canada cũng chưa tìm ra được nguyên do tại sao phương pháp trị liệu này có kết quả tốt như thế!

Sau đó đi đón Bác Phát ở nhà người em gái của Bác ở trung tâm thành phố rồi đi qua cầu Jacques Cartier để đến nhà hàng Ying Hua ở Brossard! Nhà hàng này là nơi mỗi năm thân hữu DL Montreal họp mặt, tiện lợi cho các anh chị ở phía Brossard, chỉ có các thân hữu ở phía Montreal và Laval của Em thì phải vượt đèo, đi qua một cây cầu dài để đến nhà hàng, chưa kể chiều thứ sáu rất bị kẹt xe lúc qua cây cầu dài này vì rất nhiều người đi chơi xa nhân dịp cuối tuần!

Buổi tiệc đón tiếp Bác Phát có tất cả 24 người tham dự, ngồi 2 bàn, một bàn cho các anh, một bàn cho các chị, ngồi riêng để được nói chuyện cho thoải mái! Buổi tiệc bắt đầu lúc 7 giờ 15' tối ... Chị Hoa (bà xã của anh Quan), khách quen của nhà hàng này, đã chọn và đặt 10 món ăn, có 3 món chay, các món ăn khác có nhiều rau cải và rất ít thịt nên các đĩa thức ăn đã thanh toán sạch sẽ cả 2 bàn! Sau buổi tiệc, tất cả mọi người rú nhau về nhà anh chị Thích để ăn bánh, uống trà, cà phê! Bác Phát đã nhờ Em đặt một cái bánh trái cây để đãi các anh chị thân hữu DL Montreal! Em đã đặt một cái bánh lá dừa, trái cây và *crème chantilly*! Các anh chị ra khỏi nhà hàng thì chia nhau lên xe đến nhà anh chị Thích!

Anh Thực nói: “*Chết rồi, tôi không nhớ đường*

đến nhà anh Thích!” Em sửa soạn ngồi vào xe, nghe vậy liền nói với anh Thực “*Vậy anh Thực chạy theo xe của anh Tài!*” Anh Sơn (ông xã của Tuyết Mai) chở ông Kha Tư Khải nối đuôi theo xe của anh Thực, cũng theo xe anh Tài rời khỏi nhà hàng! Mọi khi từ xa lộ quẹo vào nhà của anh Thích thì rất dễ dàng! Lần này anh Tài chạy vòng ra đằng sau của nhà hàng để đi đường tắt cho nhanh, rốt cuộc vì trời tối quá (Em đang cười đây nè!!!) anh Tài chạy vòng vòng, anh Thực và anh Sơn chạy nối đuôi đằng sau đến 10 phút mà không tìm ra nhà anh Thích đâu cả! Anh Tài bèn chạy trở lại nhà hàng, lấy bản đồ trong xe ra nghiên cứu, xem xong anh Tài nói: “*Đã tìm thấy đường rồi!*” Cả 3 chiếc xe nối đuôi chạy đi chỉ có 2 phút sau đã đến trước nhà của anh Thích!

Ai cũng buồn cười cho tài xế Guide PT Tài, chưa kể trong xe còn có Bác Phát, Bác Nhung, chị Ngọc Sáng nữa chứ! Bác Phát nói lần sau mình phải nghiên cứu bản đồ cho thật kỹ trước khi tới nhà anh Thích! Anh Cần đã chạy về nhà mang lại 4 chai champagne “giả”, tức là loại rượu làm bằng Jus của trái Pomme, không có alcohol, lúc uống có mùi vị của champagne, nhưng không phải là rượu champagne thiệt, ai nấy đều khen đáo để, anh Cần nói nhỏ với Em “*Rượu này mua ở IKEA, rẻ lắm, có 4\$ một chai!*”

Đó vui để học: xin đoán tên mỗi người

Trước khi cắt bánh, tất cả mọi người chụp hình, Bác Phát nhờ chị Cần phụ giúp Bác cầm con dao cắt bánh để chụp hình, anh Thực làm phó nhòm, với cái máy chụp hình của Ông Rong..., rồi với cái máy chụp hình của Bác Phát nữa! Các chị ngồi quanh bàn tròn ở nhà bếp để chị Thích khoe quần áo mua sale, quần áo có nhãn hiệu rất nổi tiếng vậy mà bán sale có 10\$ một cái mà thôi!

Trước khi chia tay ra về, tất cả các anh chị họp

mặt ở phòng khách chụp hình kỷ niệm... Sau khi chụp hình xong thì đã hơn 10 giờ 30 tối, mọi người chia tay ra về! Lâu lắm các anh chị mới có dịp gặp nhau trò chuyện, các chị có nhiều điều kể cho nhau nghe, các anh cũng nói chuyện với nhau nhiều lắm mà Em không nghe được là chuyện gì!

Sáng thứ bảy, 15-08-09, Em thức dậy hồi 6 giờ 30 sáng để làm một bình nước đá mang theo để uống, mang khăn giấy, muống, nĩa, để chuẩn bị đưa Bác Phát đi viếng chùa Đại tung lâm, cách Montreal khoảng 120 km, hướng Mont Tremblant (đây là vùng núi, mùa đông đi trượt tuyết, mùa hè đến tắm ở mấy cái Lac, cạnh núi rất đẹp).

Anh Tài và Em khởi hành hồi 9 giờ 15 đi đón chị Ngọc Sáng, sau đó đến đón ông Rong. Ông Rong mang theo bánh giò để ăn trưa, sau đó đến đón Bác Phát ở nhà cô em gái của Bác ở Centre Ville. Khu này rất yên tĩnh, nhà rất lâu năm, xây bằng đá rất kiên cố, loại nhà Duplexe, trên tầng lầu 2 để trống không có ai ở, mỗi lần Bác Phát đến Montreal thì ở một mình trên tầng lầu này! Ra xe, anh Tài gọi ông Rong ngồi đằng trước bên cạnh anh Tài, Chị Sáng, Em và Bác Phát ngồi ở băng ghế sau để Bác Phát nói chuyện với Em!

... Lên đường trực chỉ đi chùa hồi 10 giờ 10 mà đến 1 giờ trưa mới đến chùa, vì anh Tài lại đi lạc đường lần nữa, mặc dù có bản đồ in ra từ Internet, nhưng đường từ xa lộ để đi vào chùa không có bảng để chỉ hướng vào chùa, khoảng 10 km, nên đã lạc đường! Năm 2005, có 3 cặp bạn học Yersin của anh Tài đến từ Paris, anh Tài và Em đã đưa mấy người bạn này đi viếng chùa, lần trước cũng đã lạc đường một lần rồi! Bây giờ, 4 năm sau, cũng tại ngã ba đường, cách đây 4 năm, thay vì phải quẹo phải để đi về hướng chùa thì anh Tài quẹo trái, chạy hoài mà không thấy bảng hướng dẫn vào chùa, lại thấy có Lac rất to, nhà cửa đông đúc thì ngạc nhiên lắm, vì Em nhớ đường đi vào chùa toàn là rừng núi hoang vu không có nhà cửa gì hết! Em nói với anh Tài chắc lạc đường rồi, quẹo trở lại ngã ba lúc này hỏi thăm người ta xem sao! Dân làng ở trong nhà thấy xe anh Tài đậu vào sân nhà của họ liền chạy ra, đưa bản đồ ra thì họ nói là muốn đi đến chùa thì quẹo tay phải!

Chùa xây ở chân núi, đường vào chùa là đường làng gập ghềnh, không có tráng nhựa, bụi bay mịt mù, hai bên đường là cánh đồng cỏ, người dân cắt cỏ phơi khô làm thức ăn cho ngựa để ăn vào mùa đông! Đến chùa đã 1 giờ trưa, mọi người vào phòng ăn của chùa ăn cơm chay buổi trưa, mỗi phần 5\$, một chén canh cái, một đĩa cơm có tàu hủ kho với

legumes. Sau đó, Em đưa Bác Phát vào chánh điện để lạy Phật, Bác Phát cúng dường cho chùa rồi ra ngoài cùng nhau chụp hình kỷ niệm. Buổi trưa, trời nắng gắt, những là ở chân núi nên có gió thổi rất mát mẻ dễ chịu, Em tìm thấy có 2 cái băng ghế, đưa Bác Phát lên ngồi nghỉ, trước mặt là một cái hồ rất to trồng sen trắng, phía sau lưng cũng có một cái hồ rất to, nhưng không có trồng sen gì hết! Hướng bên mặt là đồi thông cao vút, từ chân đồi bắt đầu có tượng Phật Bà Quan âm đứng, đi từ từ lên núi thì có tượng Phật nằm, cho tới đỉnh núi cao. Nhưng chân Bác Phát yếu nên không có đi bộ lên núi.

Các TH NV Rong, NT Thảo, HT Phát, NTN Sáng

Bác Phát và Ông Rong ngồi ở băng ghế nhắc chuyện ngày xưa, cả hai ông già người nào cũng đã hơn 80 tuổi rồi mà trí nhớ vẫn còn tốt lắm. Bác Phát còn nhớ tên của rất nhiều nhân viên ở nhà đèn Chợ quán, vừa nói chuyện với ông Rong mà Em nhìn thấy Bác nhắm mắt lim dim, chắc bác buồn ngủ lắm, gió núi hiu hiu mát mà, làm ai cũng muốn làm một giấc mà không có chỗ nào ngã lưng được hết! Anh Tài nằm trên cỏ nhắm mắt ngủ một chút vì lái xe từ sáng đến giờ, ông Rong cũng buồn ngủ quá bắt chước anh Tài nằm trên cỏ nghỉ trưa. Bác Phát vừa lim dim vừa kể chuyện năm 2007 xảy ra một accident xe giữa Bác và một bà lái chiếc xe *sport*, cũng vì buồn ngủ quá, nhưng Bác muốn rằng về nhà rồi mới ngủ, nhưng cái buồn ngủ làm Bác mở mắt không lên, đụng vào xe người ta một cái rầm, lúc đó thì Bác tỉnh giấc. Cũng may, Bác và bà lái chiếc xe kia không có bị thương nặng! Ông cảnh sát nói “You are very lucky!”

... Trên đường trở về, lần này Em muốn Bác Phát ngồi băng trước với anh Tài để Bác ngủ một chút cho khỏe, Bác Phát đã ngủ một giấc rất dài, mặc cho Ông Rong cứ kể chuyện ngày xưa, chuyện ông nắm giữ hợp tác xã nhà đèn Chợ quán, cho

nhân viên mượn tiền khi nhân viên cần tiền để sau đó trừ vào lương mỗi tháng! Em có nói với Bác Phát chuyện cho nhân viên ăn trưa là một kế hoạch rất hay mà chưa có hãng xưởng nào thực hiện được! Bác Phát cho biết đáng lẽ cho nhân viên ăn trưa miễn phí, nhưng vì không biết có bao nhiêu người ăn, hoặc có người lấy phiếu mà không ăn thì rất khó kiểm soát, nên cho nhân viên mua phiếu ăn với một cái giá tiền tượng trưng thôi đó!

Lúc gần tới Montréal thì anh Tài đưa mọi người về nhà để biết nhà của Em, ngắm 2 cái hồ đằng trước và đằng sau nhà, có thác nước chảy ào ào, có cá lội trong hồ, ngắm nhìn rất thoải mái!

Sau đó Bác Phát mời tất cả đi ăn chiều ở nhà hàng VN! Em hỏi ý kiến Bác Phát muốn ăn gì? Bác Phát muốn ăn món gì có nước lèo! Ông Rong đề nghị đến nhà hàng “Zone d'Asie”, *Cuisine Vietnamienne Authentique*, nhà hàng này ông Rong đã dẫn dắt những người bạn từ Mỹ qua đều khen là ăn được lắm!... Bác Phát chọn món Bún nước chả cá, Ông Rong và anh Tài ăn món Bún măng vịt, chị Ngọc Sáng ăn món Bún chả cá và cua, Em ăn Bún thịt nướng Hà nội, nước mắm pha rất ngon, đặc biệt món Bún măng vịt thì có một chén mắm gừng ớt rất ngon, vì Em đã ăn ké với anh Tài, lấy mấy miếng thịt vịt để chấm với nước mắm gừng, hết sảy luôn! Chị Sáng dành trả tiền để đãi Bác Phát! Nhưng Bác Phát nói “*hồi này vô sảng đường nhờ cầu nguyện nên Tui có một số tiền Cad (tiền của ông Rong và của chị Sáng) nên để Tui trả cho!*” Mỗi lần Bác Phát lấy bóp tiền ra thì chính tay Em rút tiền ra cho Bác, sợ Bác rút nhầm tờ giấy 100\$ thay vì tờ 20\$ thì lỗ to! Ông Rong và chị Sáng cười nói Em là “*thư ký nắm giữ tài chánh của Bác Phát hả?*”

Ăn xong, anh Tài đưa ông Rong, bác Phát, chị Sáng ai về nhà này, đã gần 9 giờ tối,...

17 th.9, 2009 – Nguyễn Thị Thảo (Montreal, QC, Canada): THDL Montreal đón mừng anh chị HB Thế

Chiều hôm qua 16-09-09 thân hữu DL Montreal đã tổ chức tiệc họp mặt để đón chào anh chị Huỳnh Bá Thế đến từ Đức quốc “*xã*” (Allemagne) ở nhà hàng VN mang một cái tên làm cho chúng ta mang một nỗi niềm thương nhớ quê hương xứ sở VN, nhà hàng “Hoài hương”, đây là nhà hàng thứ hai mở ở Brossard, nhà hàng Hoài hương thứ nhất ở Montreal nằm trên đường Victoria từ hơn 20 năm qua! Buổi tiệc họp mặt này do anh Trương Hữu Lượng đứng ra điện thoại mời các anh chị vì anh Lượng và anh Thế là bạn bè thân thiết với nhau đã lâu lắm rồi!

Có tất cả 20 người tham dự, anh chị Cần, anh chị Thích, anh chị Quan, anh chị Nhựt, anh chị Nhơn, ông Rong (anh Tài và em đưa rước ông Rong), anh chị Lượng, anh Tài và Thảo, anh chị Thế và anh chị Quân (anh em cột chèo với anh Thế), anh chị Thịnh! Anh Lượng đã đặt menu trước gồm có gói tôm thịt ăn với bánh phồng tôm, bò 3 món gồm có bò cuốn lá lốt, bò nướng vỉ, bò cuốn với hành tây, cuốn với bánh tráng chấm mắm nêm (nhà hàng này nổi tiếng với bò 3 món này!), sau chót canh chua cá bông lau, tôm rim ăn với cơm!

Sau buổi tiệc, tất cả các anh chị cùng đến nhà anh chị Lượng ăn bánh ngọt, trái cây, uống trà và cà phê! Anh chị Lượng đã sắp xếp rất chu đáo, đã bày bánh ngọt, trái cây, ly, tách để uống trà và cà phê sẵn sàng hết rồi! Anh chị Lượng và anh chị Thịnh đã chạy nhanh về nhà trước để chuẩn bị đón khách! Anh Tài lái xe chạy đằng sau xe của anh Thích và anh Cần để khỏi mất công tìm kiếm nhà, đỡ mất thời giờ! Em vừa bước vào nhà, đi thẳng vào nhà bếp thì đã thấy anh Thịnh đang cắt dưa hấu, sắp các miếng dưa hấu theo hình cái tháp Eiffel trông rất đẹp mắt. Em chọc anh Thịnh “*Anh Thịnh cắt và sắp xếp dưa hấu đẹp mắt như vậy chứng tỏ anh làm công việc này rất thường xuyên, có thể là công việc hàng ngày của anh phải không?*” Anh Thịnh cười nức nẻ “*Cô thấy rồi đó, công việc làm hàng ngày ấy mà!*”

Em được dịp quen biết anh chị Thế trong lần họp mặt ở Paris tổ chức năm 2004, đây là lần thứ nhì năm 2009, Em mới có dịp gặp lại anh chị Thế. Đã 5 năm trôi qua, anh Thế vừa nhìn thấy Em đã chạy đến bắt tay và hỏi Em “*Cô Thảo phải không?*” Em cười “*Em chỉ gặp anh Thế có một lần ở buổi tiệc đại hội, nên cũng không nhớ rõ gương mặt của anh, vậy mà anh vẫn nhớ đến Em?*” Anh Thế “*Làm sao tôi quên Cô Thảo được chứ, Cô viết bài trên bản tin, đọc bài của Cô, tui không cần đi tham dự đại hội họp mặt cũng có cảm tưởng như mình có mặt trong mấy ngày họp mặt vậy đó! Cô kể chuyện không thiếu sót một chi tiết nào, sao Cô nhớ hết mọi diễn tiến hay quá vậy?*”

Trong lúc các anh chị ăn bánh, anh Thế đến nói chuyện với Em “*Đọc bài Cô Thảo viết kể chuyện mỗi lần Ông Phát đến Montréal thì lúc nào cũng nhờ Cô Thảo đặt dùm một cái bánh ngọt để đãi các anh chị thân hữu DL Montreal, tôi cũng muốn bắt chước Ông Phát, muốn nhờ Cô Thảo đặt dùm một cái bánh để mang tới nhà anh Lượng mà tui ngại làm phiền Cô, nên tui đã nhờ Cô em vợ đi mua dùm đây nè!*” Em cười “*Sao anh Thế nhớ đủ thứ chuyện hết vậy?*” Anh Thế “*Trời ơi, tui đọc tới đọc lui bài của Cô Thảo viết đến thuộc lòng, làm sao mà không nhớ cho được!*” Em nói với anh Thế “*Đã 3 năm liên tiếp, Em không có đi dự đại hội họp mặt nên Em không có viết bài cho bản tin!*” Anh Thế “*Tôi không thấy bài viết của Cô, tôi buồn muốn chết!*”

Em đi xuống quan sát *Sous Sol* nhà anh Lượng, lúc trở lên gặp anh Lượng ngồi ở phòng khách, Em nhìn anh Lượng nói “*Anh Lượng ơi, cái Sous Sol rộng rãi coi được lắm!*” Anh Lượng “*có thể chứa khoảng 50 người!*” Em được dịp như mở cờ trong bụng “*Vậy thì anh Lượng tổ chức đi!*” Anh Thịnh “*Chừng nào, phải làm liền đi chứ!*” Anh Lượng hỏi “*Tổ chức về chuyện gì? Mời vừa rồi ăn mừng kỷ niệm 40 năm cưới nhau, đã xong rồi!*” Em nói “*Thì anh Lượng làm lại lần nữa đâu có sao đâu!*” Anh Cần chen vào “*Trong một năm mình có thể ăn mừng mấy lần cũng được hết!*” Anh Quan đưa ý kiến “*Tui thấy bây giờ thỉnh thoảng có ai từ phương xa đến đây, tui mình làm họp mặt kiểu ‘Mini họp mặt’ như vậy cũng đủ vui rồi, được dịp gặp nhau nói chuyện tui thấy vui lắm!*”

Sau buổi trò chuyện này, Em hy vọng nhóm DL Montreal sẽ thỉnh thoảng rủ nhau làm “Mini họp mặt” chắc vui lắm!

Đến 11 giờ khuya, Em xin phép về trước vì sáng mai Em còn phải đi làm việc và còn phải đưa ông Rong về nhà nữa! Anh Thế có đề nghị với Em “*Nếu sang năm Cô qua Pháp thì tui chạy qua gặp Cô!*” Em nói “*Anh Thế đâu cần chạy qua Pháp làm chi, Em sẽ qua Đức thăm Anh Chị cũng được vậy!*”...

Âu châu:

11 th.1, 2009 – Nguyễn Quang Hữu (Brussels, Belgium) : Họp mặt THDL Vương quốc Bỉ

Hôm này họp mặt THDL Vương quốc Bỉ, Thân hữu mới Quỳnh Trân có hứa tới dự những giờ

chót cho hay không tới được vì thời tiết quá xấu.

Nhiều Thân Hữu